

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

TRGOVAČKI SUD
PRIMLJENO
9 -09- 2019

24 PŽ-4452/2019-3

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Vraćamo presliku spisa poslovni broj St-11/2015 zajedno s 3 otpravka drugostupanjske odluke poslovni broj PŽ-4452/2019-2 od 21. kolovoza 2019., na daljnje postupanje.

Zagreb, 2. rujna 2019.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

U. Z. B. Vragjčić
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
- 9 -09- 2019. god. u 3 primjeraka sa 2 prilozi
i _____ rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.

Predano na poštu preporučeno dana _____ 20 ____ god.

Pismo taksirano sa _____ kuna u taksnim markama

- nedostaje takse _____ kuna - pismo primljeno bez takse.

Primljene vrijednosti _____ (bez takse, taksena marke i sl.)

Poslovni broj: 24 Pz-4452/2019-2

Potpis radnika:

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorane Aralice Martinović, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izjaviteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom HISTRIA GROUP d.d. u stečaju, Umag, Ungarija b.b, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika HRVATSKOG NUKLEARNOG POOL GIU, Zagreb, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vukadin i partneri j.t.d. iz Zagreba, Utješinovićeva 3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-11/2015-814 od 24. lipnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 21. kolovoza 2019.

riješio je

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika Hrvatskog nuklearnog pool GIU, Zagreb kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-11/2015-814 od 24. lipnja 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-11/2015-814 od 24. lipnja 2019. odbijen je prijedlog žalitelja da mu se priznaju troškovi vođenja parnica radi osporavanja razlučnih prava u iznosu od 368.411,32 kn.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je prvostupanjski sud odbio tužiteljev zahtjev, jer je predlagatelj je razlučni, a ne stečajni vjerovnik koji svoju tražbinu namiruje iz posebne stečajne mase prema pravilima ovrhe na nekretnini pa ne može osnovano zahtijevati da mu se troškovi parnica koje je vodio prema pravilima ovrhe, odmjere iz opće stečajne mase.

Protiv označenog rješenja razlučni vjerovnik je podnio žalbu. Rješenje pobija u cijelosti iz svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi da je vodio sporove bez sudjelovanja stečajnog upravitelja jer je to bilo korisno za stečajnu masu. Stoga smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio njegov zahtjev za naknadu troška iz stečajne mase. Predlaže da ovaj sud preinači pobijano rješenje i prizna žalitelju trošak na teret stečajne mase uvećan za trošak žalbe.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Žalitelj je predložio da mu se priznaju troškovi vođenja parnica radi osporavanja razlučnih prava prema priloženim troškovnicima u iznosu od 368.411,32 kn.

Iz spisa proizlazi da je žalitelj kao razlučni vjerovnik sudjelovao u postupku namirenja tražbina iz nekretnine stečajnog dužnika k.č.br. 2101 k.o. Umag koji postupak se provodio pred prvostupanjskim sudom prema odredbi čl. 164. i 164.a SZ-a. Prema toj odredbi namirenje razlučnih vjerovnika obavlja se po pravilima ovršnoga prava. Žalitelj je tijekom postupka namirenja tvrdio kako je prestala tražbina razlučnih vjerovnika Croatia shops d.o.o., Zagreb GmbH, koji razlučni vjerovnici su upisani kao takvi u zemljišnim knjigama prije žalitelja pa je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj St-35/06 od 13. lipnja 2008., sukladno pravilima ovrhe, žalitelja kao osporavatelja tražbine drugom razlučnom vjerovniku, sud uputio u parnicu.

Prijedlog za priznanje troškova predlagatelj temelji na odredbi čl. 271. st. 3. SZ-a, kojom je propisano da vjerovnici koji su vodili parnicu bez sudjelovanja stečajnog upravitelja mogu zahtijevati naknadu svojih troškova ako je vođenje parnice korisno za stečajnu masu. Iz prijedloga za priznanje troškova proizlazi da se predlaže iz stečajne mase priznati troškove koji su predlagatelju nastali radi vođenja parnica (P-1412/15, P-272/08 i P-1413/14) za osporavanje razlučnih prava.

Iz svega navedenog, proizlazi kako žalitelj kao razlučni vjerovnik zahtijeva da mu se iz opće stečajne mase odmjere troškovi koje je imao u parnici na koju je upućen prema pravilima ovrhe jer je na ročištu za diobu kupovnine osporio tražbinu drugom razlučnom vjerovniku.

U takvom slučaju žalitelj se pogrešno poziva na pravo uređeno odredbom čl. 271. stavak 3. SZ-a. Naime, tom odredbom propisano je da vjerovnici koji su vodili parnicu bez sudjelovanja stečajnog upravitelja mogu zahtijevati naknadu svojih troškova ako je vođenje parnice korisno za stečajnu masu. Navedeno pravo mogu ostvariti samo stečajni vjerovnici koji su na ispitnom ročištu osporili tražbinu drugom stečajnom vjerovniku koju je priznao stečajni upravitelj. Ako uspiju u takvoj parnici ona se smatra korisnom za stečajnu masu jer se ne namiruje tražbina jednog od stečajnih vjerovnika, čime je nastala mogućnost da se ostali vjerovnici istog isplatnog reda povoljnije namire. U takvom slučaju, stečajni vjerovnik koji je uspio u parnici u dijelu troškova koje je imao u toj parnici, namiruje se kao vjerovnik stečajne mase.

U konkretnom slučaju žalitelj je razlučni, a ne stečajni vjerovnik, koji svoju tražbinu namiruje iz posebne stečajne mase prema pravilima ovrhe na nekretnini pa ne može osnovano

zahtijevati da mu se troškovi parnice na koju je upućen prema pravilima ovrhe, odmjere iz opće stečajne mase. Prema pravilima ovrhe na parnicu se upućuje razlučni vjerovnik koji osporava drugom razlučnom vjerovniku postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja, ako to utječe na njegovo pravo namirenja. Namirenje troškova tog parničnog postupka pada na teret druge stranke koja je parnicu izgubila, a ne stečajnog dužnika.

Slijedom navedenog valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 21. kolovoza 2019.

Predsjednica vijeća
Gorana Aralica Martinović, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

U. B. Martinović